

Tento způsob „hudebního“ léta zdá se mi poněkud nešťastným

Dovolím si parafrázovat pana Hrušínského z filmu Rozmarné léto. Když jsem v únoru psal řádky svého závěrníku do březnového čísla na téma „hluchý březen“, zdaleka jsem neměl tuhy, co bude skutečně v březnu následovat. Trošku s rozpaky se pouštím do psaní tohoto sloupku.

Nouzový stav je za námi a logicky si klademe otázku, co bude dál s hudbou, koncerty a festivaly. Toto číslo vychází v měsíci, který je pomyslnou startovací čarou pro letní festivalovou sezonu. Ta se z velké části, pokud vůbec,

konat nebude. Na vině je limitovaný počet osob, které se mohou sdružovat v rámci kulturní akce, o hygienických opatřeních nemluvě, a také stále omezený přeshraniční pohyb osob. Převážně většině festivalů se rozpadl line-up, neboť nasmlouvané zahraniční kapely nemohou přijet a svá turné přesouvají buď na podzimní termíny, nebo spíše až na příští rok.

Stát přesto drží umělce, organizátory koncertů a festivalů, provozovatele klubů a všechny pomocné profese, které hudba zaměstnává, v sevření nejistoty. Skoro každý den se ohlašují jiné počty osob, které budou moci navštívit koncerty. Co ministr nebo člen krizového štábu, to jiný názor. Je více než žádoucí, aby se dohodli na společné strategii ještě před tím, než každý z nich vystoupí v médiích. Pak řada kroků vyúsťuje v chaos a alespoň na první pohled nelogická opatření. Otevrou se hobbymarkety, a nepovolí se farmářské trhy, přitom na trzích jsou jistě vyšší stropy než v hobbymarketech. Po otevření prodejen Ikea jen do pobočky na Černém Mostě od pondělí 11. května do pátku 15. května zavítalo 23 600 zákazníků a o víkendu dalších 10 700. Uvažuje se o otevření aquaparků, kde lze bezesporu očekávat vysokou a intenzivní koncentraci osob. Přes všechna tato rozvolnění pro venkovní kulturní akce zůstávají velmi přísná omezení pro jejich organizování. Jaký je rozdíl mezi koncentrací lidí v uzavřených prostorách jako Ikea a venku na čerstvém vzduchu na festivalu?

Obzvláště pikantním instrumentem pomoci státu jsou vouchery, které mají pomoci pořadatelům festivalů přežít do příštího roku. Ti budou moci vyměnit již prodané vstupenky za vouchery na příští ročník festivalu. Jinými slovy, pořadatel nebude muset vrátet peníze z již prodaných vstupenek, pokud ohlásí, že se letos festival konat nebude. Problém ztrát a utopených nákladů na přípravu a propagaci festivalu se tím neřeší, ale odsouvá se v čase napřesrok, kdy to doběhne úplně všechny. Pořadatel bude muset vynaložit náklady na přípravu a propagaci dvou festivalů za jedny peníze. To v konečném

důsledku dopadne na umělce, protože logicky bude méně peněz na vyplacení honorářů. Ti nejenže zcela přijdou o letošní festivalovou sezonu, ale budou se muset uskromnit i v příštím roce. A to nejlepší nakonec. Všechno to zaplatí návštěvníci letošních (ne)akcí, kteří si zakoupili vstupenky na festivaly. Ti vypomůžou státu financovat pořadatele festivalů bezúročnou půjčkou.

Jízvy po Covidu-19 a následky nouzového stavu se budou hojit pomalu. Výzkumný tým Katedry arts managementu VŠE a Katedry produkce DAMU a IDU mapoval dopady koronaviru na kulturní sektor. Jen za měsíc březen je v oblasti hudby odhadován propad tržeb na úrovni 350 milionů Kč. Odhadem je tak zasaženo na 80 tisíc pracovníků či zaměstnanců v hudebním odvětví. Tíživá situace dopadá na hudební autory, jejichž příjmy jsou přímo závislé na koncertní činnosti, neboť není jednoduché se svojí tvorbou prorazit do českých médií. Tady mají hudební dramaturgové v porovnání se zahraničím velký dluh vůči nové domácí hudební tvorbě. O autorech soudobé klasické hudby nemluvě. Ohroženy jsou také příjmy autorů jazzové scény. Klubová scéna i před koronavirem žila na hraně ekonomické rentability. Ekonomika některých klubů je přímo závislá na zahraničních turistech.

Jak vidno, kultura je navzdory své rozsáhlosti velmi křehkou nádobou, úzce provázanou s mnoha dalšími obory a profesemi. Proto se bez efektivní pomoci ze strany státu a vzájemné celospolečenské solidarity a tolerance bude z těchto ran zotavovat jen velmi obtížně.

Chci však být optimistou, a tak věřím, že se objeví nové inspirativní formy a projekty, díky kterým hudební scéna nejenže ožije, ale spatří nové možnosti.

Nechť Vás létem provázejí nové příležitosti a spatříte neprobádané horizonty

Roman Střeček
předseda představenstva